

godt, bliver et andet Spørgsmaal. Med disse Bemærkninger om Helheden og Enkelt- hederne skal jeg opfordre det høje Ting til at stemme for, at det afslagne Regnskab ikke kan passere.

Ronsejlspræsidenten og Finans- ministeren (Estrup): Mindretallets Ind- stilling om, at det afslagne Statsregnskab for Finansaaret 1889—90 ikke kan passere, har det ærede Mindretal kun begrundet ved en Henvisning til sine Udtalelser om, at Stats- udgifter, som ikke vare hjemlede ved en ordi- nær, regelmæssig Finanslov, ikke kunde be- dragtes som lovlige. Da det ærede Min- dretal kun har henvist til sine tidligere Ud- talelser til Begrundelse heraf, kan jeg ogsaa blot indskrænke mig til at henvise til mine og Regeringens tidligere Udtalelser i saa Henseende. Jeg antager, at saa vel det ærede Mindretal som Tinget i sin Helhed vil være vel tilfreds dermed.

Naar det ærede Mindretal særlig og stadig har fremdraget blandt de Postor, der vedkomme Finansministeren paa Regnskabet, det stærkt voksende Forstud fra Statskassen til vore vestindiske Kolonier, kan jeg ganske slutte mig til den Betslagelse, som ogsaa er fremkommen fra Udvalgets Ordfører over, at Forholdene have gjort det nødvendigt at tilvejebringe saa betydelige Forstud til Koloni- erne, men jeg er ogsaa ganske enig med den ærede Ordfører i, at vi ikke kunne vente nogen væsentlig Forandring eller Forbed- ring i dette Forhold, naar vi ikke kunne enes om indgribende Forandringer med Hensyn til Koloniernes Stilling lige over for Moderlandet. Saadanne Forandringer kunne enten bestaa deri, at Moderlandet overtog de betydelige Udgifter, som nu paa- hvile Koloniernes, eller ogsaa deri, at man reviderede og grundig forandrede Kolonial- loven af 27de November 1863, som efter min Opfattelse bærer Hovedskylden for, at man er kommen ind i dette i finansiel Hens- seende uheldige Forhold lige over for vore Ko- lonier. Der har, som det vil være det ærede Ting bekendt, gentagne Gange fra min Side været gjort Forsøg paa at saa bevirket saadanne Forandringer, men hidtil, som jeg meget beklager, uden Resultat. Jeg skal ikke komme ind paa en Drøftelse med det ærede Mindretals Ordfører af Lovfor- slag, der for Tiden ligge til Behandling i det andet Ting; det kunde maaste ogsaa føre for vidt. Jeg skal altsaa ikke lade mig friste ved det ærede Medlems Kritik af disse Lovforslag til at fremkomme her med Udta- lelser om dem. Jeg haaber, at Beslighed dertil vil blive givet, naar Lovforslaagne blive

oversendte fra det andet Ting hertil. Saa vil det være rette Tid til med dette Ting at drøfte dem. En lille Bemærkning maa jeg dog gøre til Mindretallets Ordfø- rer, nemlig den, at naar han angav vort samlede Tilgodehavende i Vestindien til no- get som omtrent 7 Millioner Kroner, som ikke gav nogen som helst Rente, maa det ærede Mindretals Ordfører have overset, at man i de senere Aar, siden vi overtog Sukkerfoge- rierne til brugeligt Pant, har haft ikke blot en Rente af denne Kapital, 1,400,000 Kr., men ogsaa haft ikke ubetydelige Afdrag paa tidligere Tilgodehavende; det have vi haft, men des værre er der ikke Udbygning til, at en saa gunstig Stilling for Statskassen, at saa Renter af disse 1,400,000 Kr., for Tiden vil være til Stede, idet den meget flette sidste Høst derude sandsynligvis vil foranledige ikke ubetydelige Tab i Driften af Sukkerfogerier- ne, som i forrige Aar have givet et Over- stud af 120,000 Kr. Jeg har ikke Tallene for mig, men det er i alt Fald omtrentlig saaledes.

Det samlede Udvalg har udtalt et Dvske i Betænkningen om at saa meddelt en offi- ciel Fortegnelse over alle Domæneejendomme, i Righed med den Fortegnelse, der for nogle Aar siden har foreligget angaaende alle Stats- bygninger. Jeg skal tillade mig at gøre op- mærksom paa, at en saadan Fortegnelse for en Del og for en betydelig Del af Domæne- ejendommene dog vistnok vil være temmelig overflødig. Jeg sigter her til de ret egent- lige Domæneejendomme, navnlig Stovejen- dommene, idet jeg antager, at der paa for- stællelige Maader foreligger for Rigsdagen til- strækkelige Oplysninger om disse Domæne- ejendomme. Det nævnte Dvske, antager jeg, maa snarest forståas saaledes, at man har vil- let foranledige, at der fremkom en officiel og fuldstændig Fortegnelse over alle Stats- ejendomme, som ikke enten bestod i Bygning- ger eller vare af egentlig Domæneejendom- mes Natur. Men en saadan Fortegnelse vil det være ligefrem umuligt at give. Jeg skal blandt andet gøre opmærksom paa, at for ad- skillige Ejendommers Vedkommende staar det endnu uvist hen, om de ere Statens eller vedkommende Kommunes. Her sigter jeg til Ketsbetjentjorder. Det vil være det ærede Ting bekendt, at man ved en for to Aar siden vedtagen Lov er kommen til at foretage indgaaende Undersøgelser for adskillige af disse Jorder, der ere tillagte Ketsbetjentem- beder, og det var for adskillige af disse Jor- ders Vedkommende en ganske overordentlig vanskelig Sag at komme til Bunds i, om det egentlig var vedkommende Kommunes eller det var Statens. Det vilde altsaa være at